

Evaluatie Nederlandse deelname WK voor IJslandse Paarden 2017 in Oirschot

Doel van de evaluatie

Het doel van de evaluatie van de Nederlandse deelname aan de Wereldkampioenschappen voor IJslandse Paarden 2017 in Oirschot is te komen tot het beoordelen van het bereikte resultaat, afgezet tegen de geformuleerde doelen, gewekte verwachtingen, gevolgde procedures, getroffen voorbereiding, de wijze van uitvoering en het behaalde resultaat. Dit moet leiden tot aanbevelingen voor de voor toekomstige Wereldkampioenschappen (WK) te volgen procedures.

Uitvoering

In het kader van de uitvoering zijn er verschillende oproepen gedaan om te reageren, zowel telefonisch als schriftelijk (via e-mail). Hier hebben ongeveer 10 leden gebruik van gemaakt, allen gericht op de deelname aan sport. Daarnaast is zijn 3 functionarissen direct telefonisch benaderd, allen in het kader van sport. Tenslotte is er op 23 november 2017 een avond georganiseerd in Nijkerk, open voor alle leden. Daar waren 15 leden aanwezig, w.o. drie in het kader van fokkerij. Al met al is de respons niet groot te noemen. Hierbij kan een rol gespeeld hebben dat er ook andere evaluaties hebben plaatsgevonden, zoals onder de staf van het uitgezonden team.

Tijdens de avond op 23 november is gesproken aan de hand van een aantal thema's. Deze zijn gedeeltelijk gedestilleerd uit de reacties die tot die datum ontvangen waren.

Fokkerij

Er zijn twee verschillende procedures gevolgd: voor een sportteam en voor een fokkerij team. De evaluatie t.b.v. fokkerij kan – gezien de gemaakte opmerkingen – redelijk kort zijn.

Doel

Het doel was Nederlandse fokkers te faciliteren zodat Nederland een zo volledig mogelijke equipe van in Nederland gefokte paarden uit kon zenden naar de fokkerij show op de WK, bij voorkeur één paard per rubriek, dus in totaal 6 paarden:

- Vijfjarige (2012) merries / hengsten
- Zesjarige (2011) merries / hengsten
- Zeven jaar en oudere (<= 2010) merries / hengsten

Selectiecriteria

De selectiecriteria waren als volgt:

- Nederlands te zijn gefokt (heeft een NL FEIF-nummer);
- Voorgesteld op tenminste één FEIF-keuring in 2017:
- Zowel voor exterieur als verrichtingen een score van tenminste 7.85;
- Indien vijfjarig (2012) een totaalcijfer van tenminste 7.95 te behalen;
- Indien zesjarig (2011) een totaalcijfer van tenminste 8.05 te behalen;
- Indien zeven jaar of ouder (≤ 2010) een totaalcijfer van tenminste 8.15 te behalen;

Voor de ruiter gold als criterium dat deze aantoonbaar minimaal eenmaal op een FEIF-keuring de minimale selectie-eis voor de verrichtingen (7.85) behaald moest hebben, met hetzelfde of een ander paard. Daarnaast is de mogelijkheid geboden aan fokkers zich professioneel te laten ondersteunen door de IJslandse ruiter Agnar Snorri Stefánsson. Dat heeft wel extra inzet van vrijwilligers betekend, plus dat niet iedereen die zich voor deze ondersteuning had opgegeven ook heeft meegedaan

Procedure

Er hebben twee 'intakes' plaatsgevonden, met een beoordeling van het exterieur waarbij het paard door Agnar Snorri Stefánsson gereden kon worden. De definitieve samenstelling van het fokkerijteam is bepaald tijdens de WK selectiekeuring. De aanwezigheid op de selectiekeuring was verplicht. Het was echter niet nodig aan de keuring zelf deel te nemen als er al eerder aan een keuring (met het vereiste resultaat) was meegedaan.

Dat laatste wierp wel een drempel op voor paarden die in het buitenland verbleven. Er is één voorbeeld bekend van een paard dat zich in Denemarken bevond waarvan de eigenaar de reis voor alleen een presentatie te veel van het goede vond.

Er is dan ook door aanwezigen op de avond op 23 november gepleit om deze eis in de toekomst te verruimen.

Team

Uiteindelijk zijn er twee paarden uitgezonden, waarvan er een tijdens de WK gereden is door Agnar Snorri Stefánsson, het andere door Erik Winkler.

Resultaten

De door Agnar Snorri Stefánsson gereden hengst Þórjón frá Krá behaalde een totaalscore van 8,30 en werd daarmee 5^e in zijn rubriek hengsten van 6 jaar (op een totaal van 6 deelnemers). Dat resultaat is boven de selectienorm

De door Eric Winkler gereden merrie Dóttla van 't Groote Veld behaalde 7.69 en werd 7^e in haar rubriek merries van 6 jaar (op een totaal van 7 deelnemers). Dat resultaat is onder de selectienorm.

Sport

De evaluatie t.b.v. sport is wat uitgebreider en zeker ook complexer, omdat er meer factoren een rol spelen. Naast de selectiecriteria waren er meer momenten waarop ruiters en paarden (combinaties) zich moesten bewijzen. Het sportkader speelde een niet voor iedereen duidelijke rol. En er was de mogelijkheid van 'zij-instroom' van combinaties uit IJsland. Bovendien was er – meer dan bij fokkerij – het streven een team te vormen met een eigen coach, fysiotherapeut en dierenarts. Dit in het verlengde van het sportkader.

Doel

Doel was: een sterk team dat aan de gestelde criteria voldoet, kwaliteit voor kwantiteit. Het sportkader zou hier een belangrijke rol in kunnen vervullen, omdat lidmaatschap van het sportkader ook voorbehouden is aan combinaties die op een zeker niveau presteren. Omgekeerd was lidmaatschap van het sportkader niet strikt noodzakelijk.

Selectiecriteria

De selectiecriteria waren – naar analogie van voorgaande WK's – duidelijk geformuleerd met strakke normen, zij het dat het toepassen ervan een aparte 'rekencommissie' vergt.

Voor de volwassenen is gewerkt met twee sets met absolute normen. Deze zijn gebaseerd op de resultaten van de afgelopen drie WK's. Set 1 bestaat uit een rekenkundige middeling van de plaatsen 11 tot en met 15. Set 2 uit een rekenkundige middeling van de plaatsen 11 tot en met 20. Voor de klassementen geldt een gemiddelde tiende plaats.

De normen voor de Young Riders (jeugd) waren in grote lijnen gebaseerd op de resultaten van de afgelopen drie WK's met een rekenkundige middeling van de plaatsen 4 tot en met 8 voor de Young Riders.

Selectiekandidaten moesten aan de volgende eisen voldoen:

- Nationaliteit of permanente vestiging in Nederland voor een periode van meer dan een jaar, en
- Gedurende seizoen 2017 de gestelde normen hebben behaald tijdens twee of meer van de aangewezen Nederlandse WorldRanking wedstrijden.

Uitzondering hierop waren ruiters met de Nederlandse nationaliteit, woonachtig en werkzaam op IJsland die voor 1 april konden aangeven of zij in aanmerking willen komen voor uitzending voor Nederland. Die ruiters konden punten die op van tevoren aangewezen WorldRanking-wedstrijden in IJsland zijn behaald mee laten tellen in de procedure.

In aanvulling op de combinaties die zich aldus kwalificeren konden de chef de mission, de trainer/coach en de technisch assistent sport tezamen nog maximaal twee combinaties aanwijzen welke niet hadden voldaan aan de vereisten maar welke, naar mening van die drie personen van meerwaarde konden zijn voor de Nederlandse equipe.

De leden die gereageerd hebben en het eens waren dat er met selectiecriteria wordt gewerkt hadden daar geen kritiek op. Hooguit was er de vraag of de normen zo ver uitgewerkt moesten zijn.

Procedure en selectiewedstrijden

Ten behoeve van de selectieprocedure was een aantal wedstrijden die in de Nederlandse wedstrijdkalender waren opgenomen aangewezen (dat konden ook wedstrijden in België zijn). Knelpunt was net als in de voorgaande WK-jaren de mogelijkheden voor telgangcombinaties (PP1, P1 en P2). Voor die combinaties zijn uitwijkmogelijkheden in het buitenland geboden, omdat niet alle telgangbanen op de geselecteerde wedstrijden van voldoende kwaliteit waren. Dat blijft een terugkerend probleem (ook in 2018 weer met de selectie voor de YouthCup).

Over de verplichting om aan Nederlandse wedstrijden deel te nemen lopen de meningen uiteen. De problemen voor telgangcombinaties, maar ook het moment in het seizoen waarop ruiters willen pieken, zijn voor sommigen een reden om te pleiten om punten die op elke WorldRanking wedstrijd zijn behaald mee te tellen. Het zou het ook makkelijker maken voor Nederlandse ruiters die buiten Nederland wonen zich te kwalificeren. Plus dat er dan soms een sterker deelnemersveld is, waarmee je je kunt meten.

Omgekeerd was er het streven om een Nederlands team te presenteren, dus een minimumaantal Nederlandse wedstrijden is dan wel gewenst (in ieder geval het NK). Dat maakt het voor het publiek (fans en potentiële sponsors) ook mogelijk zich meer te identificeren met het team. Een ander argument is ook genoemd: combinaties strijden tijdens zo'n wedstrijd dan onder meer vergelijkbare omstandigheden met elkaar dan als ze op verschillende wedstrijden hun kwalificatiepunten behalen.

Wat verder mee speelt is ook het nevendoeel van de selectie voor de WK: het omhoogtillen van het niveau van de wedstrijdssport in Nederland zelf, en daar zouden de WK-kandidaten aan bij kunnen dragen.

Een meerderheid van de reactie wijst op een voorkeur voor het verruimen van de mogelijkheden buiten Nederland in het belang van de ruiters, met tegelijkertijd de verplichting om aan een minimumaantal wedstrijden in Nederland deel te nemen (tenminste NK). Wel is er her en der kritiek op de (korte) tijdspanne tussen NK en WK.

Bij de uitvoering van de selectieprocedure was het overigens niet altijd duidelijk hoe de verantwoordelijkheden en bevoegdheden verdeeld (en vastgelegd) waren tussen alle betrokkenen: bestuur, sportcommissie, sportkader en het team van chef de mission, coach en assistenten.

Sportkader

Voorafgaand aan de WK is er een Nederlands sportkader actief geweest. Het doel van het kader was

- Aantal en niveau sportruiters verhogen;
- Meekomen met de andere landen bij internationale evenementen zoals WK;
- Prikkel voor (andere) ruiters om meer en beter te presteren.

Lidmaatschap van het kader was gekoppeld aan een drempel om mee te kunnen doen. De deelnemers betaalden zelf een eigen bijdrage, naast een subsidie van de kant van het NSIJP. Aan het kader was een begeleidende staf verbonden, bestaande uit een coach

(trainer), fysiotherapeut en dierenarts. Deze staf verving uiteraard niet de eigen trainer, fysiotherapeut en dierenarts van de deelnemende combinaties.

In het eerste jaar van het sportkader lag de nadruk op *mental coaching* (ruiter), vanaf het tweede jaar op gezondheid en conditie van het paard. Na de WK is het sportkader (tijdelijk) gestopt te functioneren, maar er wordt nu gewerkt aan een nieuwe (vernieuwde) opzet.

Over de relatie sportkader en deelname aan de WK bestaan verschillende ideeën en verwachtingen. Maar ook over de rol die het sportkader zou moeten spelen in het vergroten van het aantal en het niveau van de sportruiters. Een aantal factoren speelt een rol.

Als het sportkader niet uitsluitend gericht is op het vormen van een sterk WK team, dan is het de vraag of de toetredingsnorm zo hoog moet liggen als deze nu was (ongeveer een halve punt onder de selectienorm). Zou de groep dan ook niet groter moeten kunnen zijn dan de huidige ongeveer 20? Zou het doel dan niet juist moeten zijn de combinaties onder de top naar de top te brengen om zo de top te verbreden. Je zou ook kunnen denken aan een A en B-kader.

Maar een ander aspect is dan, of het sportkader niet alleen gericht moet zijn op de komende WK, maar ook een kweekvijver voor daaropvolgende WK's en andere internationale evenementen, zoals de *Mid European Championships*. En dan is er natuurlijk de jeugd: hoe geef je dan een jeugdsportkader vorm? Maar het feit dat er op dit moment geen functionerend sportkader is geeft aan dat de kweekvijver-rol nog ver weg is.

De gehanteerde selectieprocedure liet het ook toe dat combinaties zich kwalificeren buiten het kader om. Dat was *so wie so* mogelijk voor de zij-instromers uit IJsland. Uit sommige reacties blijkt dat lidmaatschap van het sportkader – uitzonderingen daargelaten – wel gewenst is voor selectie in het team. Maar juridisch zitten daar haken en ogen aan, gezien een uitspraak in een rechtszaak tussen de Judobond en een individuele sporter over uitzending naar internationale wedstrijden.

Uit de reacties kun je afleiden dat het sportkader (ook) een vorm van talentscouting zou moeten zijn, en een kweekvijver voor talent. Ook is nog de optie genoemd om veelbelovende (jeugd)ruiters zonder eigen paard te koppelen aan een geschikt beschikbaar paard.

Het lidmaatschap van het sportkader als voorwaarde voor deelname aan het team staat overigens op gespannen voet met de strakke selectienormen. Zoals iemand het formuleerde: of je gaat uit van strakke selectienormen, of je gaat uit van deelname aan het sportkader, maar een mix is niet wenselijk.

Een praktisch probleem zou dan ook nog zijn: tot welk moment kun je dan toetreden tot het sportkader om geselecteerd te kunnen worden voor het team, of omgekeerd: hoeveel bescherming biedt het sportkader dan nog voor combinaties die er al langer lid van zijn.

Samenstelling team en wildcards

Bij de vaststelling van de selectienormen is onderkend dat de hoogte van de normen ertoe zou kunnen leiden dat Nederland een incompleet team (d.w.z. minder dan 12 combinaties) zou kunnen uitzenden. Dat was op dat moment een geaccepteerd gegeven. Toen duidelijk

werd, dat dit ook zou kunnen gebeuren, is – in de ogen van iedereen die gereageerd heeft – op een zeer laat moment besloten het team toch uit te breiden, onder gebruikmaking van de wildcard-regel in de selectieprocedure, maar - onder goedkeuring van het bestuur – in ruimere mate dan de toegestane twee.

Op de uitbreiding van het team is weinig kritiek gekomen, al is niet bekend of de leden die gereageerd hebben niet bij voorbaat voor het altijd zenden van een compleet team waren. Maar het ging vooral over het tijdstip en de gemaakte keuzes.

Vooropgesteld moet worden dat de vastgelegde wildcard procedure ruimte liet om maximaal twee combinaties aan te wijzen die niet aan de selectiecriteria hadden voldaan, maar die van meerwaarde konden zijn voor de Nederlandse equipe. Daar zijn verder geen beperkingen aan gesteld, dus de betrokken functionarissen hadden alle vrijheid hun keuze te maken.

De vragen die zijn opgeworpen zijn: waarom zijn er combinaties gekozen die een lagere score hadden dan andere combinaties, of combinaties met minder ervaring met hun paard of het niveau van de wedstrijd. En: is er druk van buitenaf is uitgeoefend om bepaalde combinaties in het team te krijgen. Maar de toekenning van de wildcards is een recht dat gegeven is aan een aantal functionarissen, die op dat moment meenden daarmee recht te doen aan het doel van de wildcards.

Wel is verschillende keren genoemd dat – als er doorgedaan wordt met wildcards – de uitleg van tevoren duidelijker moet zijn, en dat er gekeken moet worden naar wildcards in combinatie met strakke selectienormen versus lagere selectienormen, of een systeem met uitsluitend wildcards.

Wat als complicerende factor er nog bij komt is de mogelijkheid dat de coach zelf ook lid van het team zou kunnen worden (daar heeft hij ditmaal vanaf gezien) en de – niet te vermijden – factor van relatie ouder-kind in het besluitvormingsproces.

Het feit dat er meer wildcards zijn uitgereikt dan in de regels voorzien was, heeft bij een aantal combinaties ook tot teleurstelling geleid, omdat ze eerder in het seizoen de ambitie om geselecteerd te worden hadden opgegeven omdat ze geen kans meenden te hebben zich nog een tweede keer op een (Nederlandse) wedstrijd te kwalificeren, terwijl er via de wildcards combinaties geselecteerd zijn die ook niet volledig gekwalificeerd waren.

Team tijdens WK

Over de rol van het team als team tijdens de WK lopen de meningen uiteen. Dat is ook niet zo verbazend, omdat het uiteindelijk om sport gaat die individueel beoefend wordt. Toch waren de reactie op hoe het team gefunctioneerd heeft overwegend positief. Sterker nog: het werd het beste team in jaren genoemd, een opsteker voor alle betrokkenen.

Naast de chef de mission waren er twee teamleiders: sport en fokkerij en hun assistenten. Deze waren met name verantwoordelijk voor de formele procedures tijdens de WK (inschrijven combinaties in proeven, begeleiden combinaties bij controles enz.).

Voor de combinaties was er een coach, fysiotherapeut en dierenarts beschikbaar. Uiteraard konden ruiters ook hun eigen ondersteuning gebruiken, naast hun groom. Hierover zijn

alleen positieve tot zeer positieve reacties ontvangen. Wel is opgemerkt dat er een volgende keer specifieke ondersteuning/begeleiding voor jeugdruiters zou moeten zijn en dat er na de WK snel een follow up zou moeten zijn. Wil je vasthouden wat er is c.q. doorbouwen op het fundament dat gelegd is zal er meer continuïteit moeten komen.

Voor sommigen waren de zij-instromers uit IJsland een lastig aspect, omdat zij weinig binding hadden met het team. Een complicerende factor was ook dat hun paarden in de quarantaine stal van IJsland stonden. Wellicht moet dat geaccepteerd worden als een nevenaspect van deze mogelijkheid om deel uit te maken van het team.

Aan de prestaties van het team is tijdens de WK volgens een deelnemer te weinig aandacht besteed, te meer daar het beeld is dat tijdens trainingen goed gepresteerd is., Maar het is een bekend fenomeen dat het binnenrijden van een ovaalbaan met daaromheen 10.000 zitplaatsen en een livestream naar internet wat anders is dan deelnemen aan een willekeurige selectiewedstrijd met op zijn best een paar honderd toeschouwers.

Punt van discussie was wel de proeven waar combinaties in gestart zijn: waarom waren dat soms andere proeven dan waarop de combinatie geselecteerd was, in een enkel geval zelfs een proef waarin de combinatie nog niet eerder gestart was.

Resultaten en verwachtingen

Eén combinatie heeft een finaleplaats behaald:

- Vierde plaats in Viergangen V1 voor Artemisia Bertus met Korgur frá Ingólfsholi

En twee combinaties een plaats in de top tien op de telgangbaan:

- Vijfde plaats in Telgangproef PP1 voor Nienke Schaafsma met Nátt frá Hefill
- Tiende plaats in Telgangproef PP1 voor Annefloor Bouman met Kná frá Kálfsstöðum

Bij de Young Riders hebben twee combinaties een plaats behaald in de top 5 op de telgangbaan

- Vijfde plaats in Telgangproef PP1 voor Leonie Claudia van Eijken met Snerpa
- Vijfde plaats in SpeedPass P2 voor Charlotte White met Elja vom Waldhof

Kijk je verder naar het aantal combinaties die op de WK in de selecties op of boven de selectienorm hebben gereden dan ziet het resultaat er voor de volwassenen als volgt uit

Proef	Volwassenen	Hoogste	Selectienorm	10 ^e plaats
Tölt T1	0	5,60	7,307	7,63
Tölt T2	0	6,47	7,234	6,80
Viergangen V1	1	7,20	7,172	7,13
Vijfgangen F1	0	6,17	6,537	6,53
Telgangproef PP1	2	7,46	6,427	7,21
Telgangrace 250m P1	1	7,37	7,121	7,70
SpeedPass 100m P2	0	6,72	6,943	6,80
Viergangenklassement	0	5,62	7,373	7,32
Vijfgangenklassement	1	6,59	6,217	5,88

Afgezet tegen de selectienormen is dat een mager resultaat. Wat betreft de finaleplaatsen voor volwassenen in de ovaalbaanproeven kan nog opgemerkt worden, dat tijdens de WK de 10e plaats in de selectie bij alle ovaalbaanproeven onder de selectienorm lag, behalve bij Tölt T1. Dus het totale deelnemersveld was in die zin niet aanmerkelijk sterker dan voorgaande WK's.

Voor de Young Riders is dit als volgt:

Proef	Young Riders	Hoogste	Selectienorm	5 ^e plaats ¹
Tölt T1	0	5,87	6,807	6,43
Tölt T2	0	4,83	6,416	6,47
Viergangen V1	0	5,37	6,649	6,60
Vijfgangen F1	0	5,50	5,800	5,67
Telgangproef PP1	1	6,17	5,800	5,00
Telgangrace 250m P1	-		6,000	6,56
SpeedPass 100m P2	1	6,82	5,910	6,82
Viergangenklassement	0	5,42	6,766	6,50
Vijfgangenklassement	0	5,17	5,800	5,50

Bij de Young Riders lag bij de ovaalbaanproeven de selectienorm onder of in de buurt van de score voor de 5^e plaats.

Bij de reacties kwam een paar maal naar voren, dat we deelname van combinaties aan dit WK ook zouden moeten beoordelen in het licht van toekomstige WK's. Dat is natuurlijk een argument dat achteraf te hanteren is, maar dat was oorspronkelijk niet het doel van de selectieprocedure. De hoogste scores per proef geven ook geen aanleiding voor de gedachte dat dit team ook een eerste investering is in de Nederlandse deelname in 2019 of 2021.

Een flink aantal scores voldeed ook niet aan de score die nodig was voor een plaats in het sportkader, dus ook dat is eigenlijk geen aanleiding voor een automatisch vervolg.

Uiteraard is er veel te zeggen over een lagere prestatie tijdens de WK dan op wedstrijden voordien. Het is een bekend fenomeen dat veel ruiters (volwassenen en jeugd) bleek rond de neus wegtrekken (zoals iemand opmerkte) als ze dan eindelijk hun proef kunnen starten in het stadion waar de ovaalbaan tijdens de WK naar is omgebouwd: een groot scherm, hoge tribunes, muziek die anders klinkt dan op een open ovaalbaan en een vaak nadrukkelijk aanwezig publiek. Het is maar in beperkte mate van tevoren te trainen om in zo'n situatie geconcentreerd te blijven. Maar dat geldt voor alle (rond 200) deelnemers. Meer ervaring opdoen in vreemde omgevingen (buitenland) zou zeker kunnen helpen. En een goede begeleiding. Ondanks de vele complimenten voor de begeleiding in het team die door m.n. de coach is geleverd heeft dat voor veel teamleden toch niet goed uitpakkt. We moeten ons ook realiseren, dat deelnemen aan de WK ook betekent dat je het opneemt tegen een groeiend aantal (semi-)professionals, die vaak ook intensiever en met meer

¹ Voor de Young Riders waren er alleen A-finales.

paarden aan wedstrijden deelnemen, en dus meer ervaring op dit niveau hebben (of al 10 of meer keren meegedaan hebben...).

Team, sponsors en financiën

Door een aantal leden is opgemerkt dat een groter team ook tot meer sponsoring kan leiden, in een omvang die groter is dan de toename in kosten. Het is zeker waar dat de vergoedingen die (nu in beperkte mate) betaald zijn aan begeleiders niet hoger worden als er meer teamleden zijn, zeker als begeleiders afzien van een deel van hun vergoeding. En meer teamleden brengen meer aanhang mee.

De werving van sponsors is niet probleemloos verlopen, omdat de betreffende functionaris in een vroeg stadium wegviel. Daar is niet meteen actie op ondernomen, wellicht ook door een niet duidelijke verdeling van verantwoordelijkheden. Maar de indruk bestaat ook, dat de inspanning op een later moment om sponsors te vinden er in ieder geval toe geleid heeft dat de financiële bijdrage van ruiters en grooms niet hoger was dan voorheen. De uitzending van dit team kon dan ook zonder negatief saldo afgesloten worden. Overigens zijn in het verleden vergelijkbare of hogere bijdragen behaald.

Er moet wel de kanttekening geplaatst worden dat het nu een relatief goedkope WK was omdat de transportkosten naar Oirschot veel lager waren dan b.v. naar Berlijn of Herning, en omdat er rond tickets en catering meevallers waren.

Overigens laat dit onverlet dat in de toekomst met een goede financiële planning moet worden gewerkt, met een strak onderscheid tussen vaste en variabele kosten, zodat iedereen van tevoren weet waar hij/zij aan toe is. Het was nu bijvoorbeeld niet altijd duidelijk hoeveel personen van welke faciliteiten tijdens de WK gebruik wilden maken en uiteindelijk gemaakt hebben.

Toekomst en conclusies

Het is mij opgevallen uit de beperkte reacties dat iedereen een eigen draai gaf aan het kijken naar de procedure en het team dat Nederland vertegenwoordigd heeft. Maar ook, dat er veel overeenkomende vragen waren over een aantal punten:

- sportkader
- selectienormen en wildcards
- selecteren we alleen voor dit WK of ook voor volgende
- selectieprocedure en toegelaten wedstrijden
- zij-instroom vanuit IJsland
- follow up na WK

Sportkader

Het lijkt me verstandig het sportkader los te (blijven) koppelen als een (absolute) voorwaarde voor selectie in het team. Om een aantal redenen:

- een aantal ruiters bereidt zich liever alleen met eigen trainer, fysiotherapeut en dierenarts voor, zonder tijd te hoeven besteden aan kaderbijeenkomsten;
- het sportkader is op dit moment geen permanente activiteit met meerjarenplanning;
- het moment dat je nog kon instromen in het kader gaf andere deelnemers aan het kader geen houvast m.b.t. hun eigen positie door het beperkte aantal plaatsen;
- juridisch, zie eerder uitspraak in een zaak tegen de Judobond.

Omgekeerd lijkt er alle reden te zijn om met een of meer sportkaders door te gaan. Combinaties kunnen zich deskundig laten begeleiden in de wedstrijdssport. Doel is dan er verder in te komen en bijvoorbeeld zich te kwalificeren voor het WK. Ervaring opdoen in het buitenland zou dan een onderdeel kunnen zijn. Het zou ook de continuïteit kunnen creëren waar sommigen om gevraagd hebben. Het zou bovendien legitimeren dat er bij de selectie voor een nieuw team ook verder gekeken wordt dan alleen het komend WK.

Maar op dit moment is het probleem, dat er geen functionerend sportkader is, het NSIJP-sportkader dat er was is na de WK stilgevallen. Daarbij moet opgemerkt worden dat er bij een aantal ruiters wel hoge verwachtingen zijn uitgesproken rond het sportkader, maar dat er geen bereidheid getoond is door die ruiters zelf tijd te investeren in de planvorming en organisatie.

Selectienormen en wildcards

Voorafgaand aan het vaststellen van nieuwe selectienormen zal eerst het (fundamentele) besluit genomen moeten worden of het NSIJP gaat voor kwaliteit of een compleet team (kwantiteit). Gaan voor beide kan duidelijk niet. We beschikken in 2019 vermoedelijk niet over een voldoende aantal combinaties dat zich op het niveau van de huidige selectienormen kan meten met de rest van de wereld. Omgekeerd betekent gaan voor een compleet team niet dat alle kwaliteit verloren hoeft te gaan. En een compleet team hoeft niet alleen betekenen dat je een team vult met kanshebbers op dit WK, maar wellicht ook ruimte biedt aan een aantal (jonge) ruiters om ervaring op te doen. Het moet dan van tevoren wel duidelijk geformuleerd zijn.

Gezien de overwegend positieve reacties op het besluit om het team op het laatste moment uit te breiden lijkt het verstandig te kiezen voor een team van maximale omvang.

Dan zijn er de wildcards. Door sommigen achteraf bejubeld, maar ook met veel vragen waarom bepaalde combinaties met een wildcard uitgenodigd zijn en andere niet. En kan de coach zichzelf ook een wildcard geven? Het al dan niet gebruiken van wildcards heeft gevolgen voor de hoogte van de selectienormen. Moeten de wildcards dan aan voorwaarden verbonden worden (b.v. een positie in de WorldRanking of een plaats in de jaarlijkse ranking van FEIF)? Als er besloten wordt ruimte te bieden voor een of meer 'ervaringsplaatsen' om

beloftevolle ruiters voor te bereiden op een volgend WK kunnen daar eventueel de wildcards voor gebruikt worden.

Als er wildcards gebruikt worden ligt het in ieder geval voor de hand om de selectienormen omlaag te brengen, tenzij het aantal wildcards omhoog gaat. De huidige prestaties geven aan dat Nederland nog niet op het gekozen niveau presteert, maar ook dat de gemaakte keuzes bij de wildcards niet altijd begrepen worden.

Dat pleit er voor het aantal wildcards niet uit te breiden, of zelfs te verminderen, maar de selectienormen omlaag te brengen (maar uiteraard nog steeds uit te gaan van de best presterende ruiters).

Een ander aspect is, wanneer het moment duidelijk is/wordt dat er wildcards gebruikt gaan worden. Kennelijk is het deze keer bij veel mensen in de vergetelheid geraakt dat ze gebruikt kunnen worden, en feitelijk kunnen ze pas gebruikt worden als duidelijk is dat het team anderszins niet compleet gevuld worden (los van het feit dat het uitgangspunt van de selectieprocedure kwaliteit boven een compleet team was).

Alleen voor het komend WK

Selecteren we alleen voor het komend WK, of ook voor de toekomst? Gunnen we combinaties een plek in de selectie ook al weten we dat ze nu nog niet voldoende presteren, maar zien we dat als investering in de toekomst? Dat zal altijd een lastig te beantwoorden vraag blijven. Rijden ruiters hetzelfde paard nog over twee jaar, en is deelname aan een WK twee jaar eerder voldoende om een ruiter een volgend WK beter te laten presteren? En hoe ziet hun trainingsschema er tussen de WK's uit? Dat lijkt alleen te werken als er permanente begeleiding is, en misschien voor een beperkt aantal ruiters de mogelijkheid om tussentijds ervaring op te doen.

De conclusie lijkt dan ook gerechtvaardigd de procedure te richten op de selectie van deelnemers voor het eerstvolgend WK, met de mogelijkheid van een enkele 'ervaringsplaats', die dan via een wildcard kan worden toegewezen.

Selectieprocedure en wedstrijden

Onderdeel van de selectieprocedure is het aanwijzen van toegelaten wedstrijden. Daar zijn gemengde reacties op gekomen. Als we uit gaan van een maximaal resultaat op de WK zouden we de combinaties in de selectieprocedure moeten steunen in het behalen van die resultaten. In dat licht zouden alle WorldRanking wedstrijden mee moeten tellen voor het behalen van de kwalificatie. Het lost meteen het probleem van de telgangcombinaties op en geeft combinaties nog meer ervaring op buitenlandse wedstrijden.

Voor de presentatie van het team zou het dan wel voorgeschreven moeten zijn dat de combinaties die geselecteerd willen worden voor het team ook deelnemen aan de NK en daar de betreffende proeven en finales rijden waardoor ze geselecteerd willen worden.

Zij-instroom uit IJsland

De uitzondering voor ruiters die op IJsland wonen zou nog eens goed tegen het licht gehouden moeten worden. Eigenlijk is de consequentie dat we aan het team een of meer combinaties toevoegen die vermoedelijk onbekend zijn en omgekeerd wellicht ook niet

bekend zijn met de manier waarop het Nederlandse team tijdens een WK opereert. De toegevoegde waarde voor sport met IJslandse paarden in Nederland is dan ook beperkt, maar voor de uitslagenlijst kan hun deelname wel betekenisvol zijn (zoals deze keer is bewezen).

Follow up na WK

Een aantal ruiters had verwachtingen van het sportkader na de WK. Dat zou volgens sommigen een goede manier zijn om veelbelovende ruiters van dit WK naar een volgend WK te begeleiden. Maar daar zit in die zin een tegenspraak in, dat een aantal deelnemers onder de norm van NSIJP-sportkader gepresteerd heeft. Dan begin je weer met het creëren van uitzonderingsregels, en daar zijn we niet bij gebaat. Een tweede (meer praktisch) probleem is, dat er op dit moment geen functionerend sportkader is, ook na de WK heeft het niet gefunctioneerd. Er wordt aan een plan gewerkt, maar dat is er nog niet

Aanbevelingen voor de selectieprocedure sport 2019

1. Stel vast of je voor kwaliteit of voor een compleet team (in welke samenstelling dan ook) gaat. Gezien de reacties dit jaar ligt de keuze voor een compleet team voor de hand, en als je voor een compleet team gaat of dat ruimte biedt aan (jonge) ruiters om ervaring op te doen.
2. Bepaal hoeveel wildcards je wilt gebruiken; gezien de reactie ligt een of twee voor de hand; laat de wildcard wat ze zijn, zonder regels, maar gebaseerd op verwachtingen van degenen die ze mogen uitdelen. Communiceer duidelijk aan welke regels de wildcards al dan niet gebonden zijn.
3. Verlaag de normen om langs rekenkundige weg tot een completer team te komen, heb niet de illusie dat we in Nederland in 2019 over voldoende combinaties op topniveau beschikken om een team volgens de normen van 2017 te vullen.
4. Baseer je selectie op de verwachtingen voor 2019, niet 2021.
5. Stel geen eisen aan deelname aan een sportkader.
6. Laat alle FEIF WorldRanking wedstrijden toe voor de kwalificatie, overweeg eventueel een notering in de Ranking 2019 (gebaseerd op twee resultaten in 2019) als een van de voorwaarden om geselecteerd te kunnen worden.
7. Verplicht deelname aan NK (inclusief finales).
8. Leg de verdeling van verantwoordelijkheden en bevoegdheden tussen bestuur, sportcommissie en de team-staf (chef de mission, coach en assistenten) duidelijk vast, en zorg voor een eenduidige rapportage, ook tussentijds.
9. Rust het team wel weer toe met chef de mission, coach, fysiotherapeut en dierenarts en met de overige officials, aangezien dat goed gewerkt heeft.
10. Zorg binnen het team voor een duidelijke afspraken rond financiën en organisatorische aspecten, zowel in de aanloop naar als tijdens de WK.
11. Stel tijdig een functionaris sponsoring aan om de inkomstenstroom te vergroten.
12. Denk na over het moment van de NK in relatie tot de start van het WK (voldoende ruimte, maar niet te veel)
13. Probeer al voor de WK een follow up te regelen, wellicht dat het in en na 2019 wel lukt continuïteit te bieden.

Aanbevelingen voor de selectieprocedure fokkerij 2019

1. De gevolgde selectieprocedure voldoet en de mogelijkheid om met een ervaren ruiter te werken droeg daaraan bij, geen reden tot wijzigingen.
2. Als er weer voor professionele ondersteuning wordt gekozen (bv door Agnar Snorri Stefánsson), zal de procedure beter moeten worden vastgelegd/uitgevoerd.
3. Heroverweeg de noodzaak om een paard dat buiten Nederland verblijft, maar voldoende kwalificatie heeft, te presenteren op de selectiekeuring. De binding tussen de combinatie en team is bij fokkerij tenslotte anders dan bij sport, zeker als het paard door een buitenlandse ruiter gereden wordt tijdens de fokkerij show op de WK.

Marko Mazeland
Bestuurslid NSIJP

8 maart 2018